

Una Creu de Sant Jordi per a Francesc Burrull

El pianista, compositor i arranjador encara no ha estat reconegut com pertoca

Fa uns dies vaig coincidir amb **Francesc Burrull** en una taula rodona d'homenatge a **Els Dracs**. **Burrull** va ser el director musical de **Concèntric** i és el responsable de la majoria del so dels discos de pop dels anys seixanta, i ha col·laborat al costat de **Lluís Llach**, **Joan Manuel Serrat**, **Guillermina Motta**, **Nària Feliu**, **La Trinca**, **Pere Tàpies** i molts altres.

Francesc Burrull Foto: Xavier Mercadé

Amb **Josep Maria Espinàs** van treballar junts per tal que els discos de **Concèntric** fossin tan acurats com fos possible. Deia l'**Espinàs** que tots dos eren els 'homes de fer feina' de **Concèntric**. Mentre **Espinàs** s'encarregava de la correcció lingüística i de pronúncia, **Burrull** controlava tots els aspectes musicals. El resultat, 50 anys més tard, és que **Espinàs** té el Premi d'Honor de les Lletres Catalanes (2002), la Medalla d'Or de la Generalitat de Catalunya (2015), la Medalla d'Or del Parlament de Catalunya com a integrant d'Els Setze Jutges (2007) i la Creu de Sant Jordi (1983), mentre que **Burrull** no té cap reconeixement important tret d'un Premi Nacional de Música en categoria Jazz (1992). No és que **Espinàs** no mereixi aquests premis; el que és insultant és que **Burrull** no tingui ni tan sols la Creu de Sant Jordi, perquè és evident que la feina que ha fet **Francesc Burrull** en el camp de la música popular no es pot quedar en un premi nacional de jazz.

Si **Burrull** hagués estat pintor o s'hagués dedicat a la música 'cultura' tindria els reconeixements que tenen avui gent com Miquel Barceló o **Jordi Savall**.

Per justícia històrica, **Francesc Burrull**, Creu de Sant Jordi!